Lietas arhīva Nr. CA-0278-17/22
ECLI:LV:RAT:2017:1024.C30568115.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2017.gada 24.oktobrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese I.Grauda
un tiesneses D.Jansone un S.Krūmiņa
ar sekretāri S.Kazaini
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. B/ prasībā pret /pers. C/ un /pers. D/ (/pers. E/) ar trešajām personām /pers. F/ un sabiedrību ar ierobežotu atbildību "RINIM" par cesijas līguma atzīšanu par spēkā neesošu sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 6.maija spriedumu.

A p r a k s t o š ā

[1] 2015.gada 8.septembrī prasītājs /pers. B/ Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā cēla prasību pret atbildētājiem /pers. C/ un /pers. D/ (/pers. E/) ar trešajām personām /pers. F/ un sabiedrību ar ierobežotu atbildību (turpmāk – SIA) "RINIM" par cesijas līguma atzīšanu par spēkā neesošu.

[1.1] 2011.gada 25.novembrī starp atbildētājiem /pers. D/ (/pers. E/) un /pers. C/ tika noslēgts cesijas līgums, saskaņā ar kuru atbildētājs /pers. D/ (/pers. E/) nodeva atbildētājam /pers. C/ prasījuma tiesības pret prasītāju sakarā ar 2007.gada 25.jūlijā nepamatoti veikto iemaksu prasītāja norēķina kontā 7635 Ls jeb 10 863,63 EUR.

[1.2] Prasītājs uzskata, ka minētais cesijas līgums ir atzīstams par spēkā neesošu no tā noslēgšanas brīža šādu apsvērumu dēļ.

Pamatojoties uz cesijas līgumu, atbildētājs /pers. C/ vērsās Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā par naudas līdzekļu piedziņu no prasītāja. Prasība celta sakarā ar 2007.gada 25.jūlijā veikto pārskaitījumu 7635 Ls apmērā. Pamats šim pārskaitījumam izriet no civilstrīda starp SIA /Nosaukums A/, /pers. H/ un /pers. I/ civillietā Nr.C04331807. Maksājums 7635 Ls apmērā tika veikts SIA /Nosaukums A/ pilnvarotam pārstāvim – prasītājam – uz viņa kontu ar norādītu samaksas mērķi maksājuma uzdevumā: prasības nodrošinājums par SIA /Nosaukums A/. Prasības pieteikumā norādīts, ka pārskaitījumu zvērinātam advokātam Normundam Dinsbergam veica SIA /Nosaukums A/ valdes loceklis /pers. D/ (/pers. E/), kurš arī noslēdza vienošanos SIA /Nosaukums A/ vārdā ar zvērinātu advokātu Normundu Dinsbergu un izsniedza viņam pilnvaru SIA /Nosaukums A/ pārstāvības veikšanai. SIA /Nosaukums A/, kura tika pieaicināta lietā trešās personas statusā, nenoliedz faktu, ka strīdus naudas līdzekļi uzskatāmi par SIA /Nosaukums A/ naudas līdzekļiem. SIA /Nosaukums A/ nav vērsusies tiesā pret savu pārstāvi zvērinātu advokātu Normundu Dinsbergu ar jebkādām materiālām vai citādām pretenzijām.

Prasītājs uzskata, ka ir pamats apšaubīt fiziskās personas /pers. D/ (/pers. E/) tiesības atprasīt pārskaitīto SIA /Nosaukums A/ vārdā naudas summu 7635 Ls apmērā. Nekas neliecina par to, ka fiziskai personai /pers. D/ (/pers. E/) ir likuma izpratnē nodibinātas saistības ar fizisku personu /pers. B/, kuras var cedēt Civillikuma devītās nodaļas minēto tiesību normu izpratnē.

Prasītājs vērš uzmanību arī uz faktu, ka par cesijas līguma noslēgšanu iespējamam parādniekam pat netika paziņots Civillikuma 1804.panta noteiktajā kārtībā, kā arī cesijas līgums pēc sava satura izskatās pēc dāvinājuma līguma, jo neietver sevī nepieciešamos šajā gadījumā nosacījumus. Tādējādi var izdarīt secinājumus, ka cesijas līgums neatbilst Civillikuma 1511.panta nosacījumiem par vairāku personu savstarpējo vienošanos par kādu tiesisku attiecību nodibināšanu.

Prasītājs nekad nav atzinis, ka fiziska persona /pers. D/ (/pers. E/) būtu iemaksājis viņam jebkādus naudas līdzekļus savā vārdā.

Cesijas līgums ir noslēgts uz pilnvaras pamata, proti, to parakstīja cedents /pers. D/ (/pers. E/) un cesionārs saskaņā ar pilnvaru /pers. C/ vārdā /pers. F/. No /pers. C/ 2009.gadā 20.janvārī izsniegtās universālpilnvaras /pers. F/ var secināt, ka pilnvaras devējs /pers. C/ nav pilnvarojis /pers. F/ noslēgt un parakstīt viņa vārdā cesijas līgumus, jo pilnvaras tekstā nepārprotami norādītas darbības, kuras var veikt pilnvarnieks. Tādējādi pilnvarnieks ir rupji pārkāpis Civillikuma 2309.panta nosacījumus, tas ir, pārkāpis sava uzdevuma robežas.

Cesijas līguma teksts neatbilst šāda veida līguma formai. Līguma tekstā nav norādīts, kādā veidā un apjomā cesionārs norēķinās ar cedentu, jo cesijas līgums nav dāvinājuma līgums.

[1.3] No minētā secināms, ka cesijas līgums ir atzīstams par spēkā neesošu no tā noslēgšanas brīža, jo to ir noslēgusi persona, kurai nebija nekāda veida tiesību uz šādu cesijas līguma noslēgšanu, proti, /pers. D/ (/pers. E/).

Atsaucoties uz Civillikuma 1403., 1405.pantu, prasītājs norāda, ka šādos apstākļos 2011.gada 25.novembra cesijas līgums ir atzīstams par spēkā neesošu no tā noslēgšanas brīža.

Pamatojoties uz Civillikuma 1403., 1405., 1415., 1793.-1810.pantu, lūdz atzīt par spēkā neesošu no tā noslēgšanas brīža cesijas līgumu, kurš noslēgts 2011.gada 25.novembrī starp atbildētājiem /pers. D/ (/pers. E/) un /pers. C/.

[2] 2016.gada 21.aprīlī Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā tika saņemts atbildētāju /pers. C/ un /pers. D/ (/pers. E/), trešo personu /pers. F/ un SIA "RENIM" paskaidrojumi, kuros lietas dalībnieki prasību neatzīst.

[2.1] Prasībā izteiktie argumenti vērsti uz to, lai apšaubītu paša prasījuma, kurš cedēts ar apstrīdēto līgumu, pamatotību. Ar cesiju nodotā prasījuma pamatotības izvērtēšana nav izskatīšanas priekšmets šajā tiesvedībā, jo ar Rīgas apgabaltiesas kā apelācijas instances tiesas 2015.gada 17.novembra spriedumu lietā Nr.C28486012 no prasītāja par labu /pers. C/ tikusi piedzīta ar cesijas līgumu nodotā prasījuma summa. Lieta patlaban atrodas kasācijas instancē sakarā ar prasītāja iesniegto kasācijas sūdzību.

[2.2] Savukārt prasītāja arguments par to, ka /pers. F/ nav bijis tiesīgs pēc pilnvaras noslēgt cesijas līgumu /pers. C/ vārdā, nevar būt par pamatu

prasības apmierināšanai, jo prasītājs nav minētā cesijas līguma dalībnieks un tādējādi jautājums par to, vai pilnvarnieks ir vai nav pārkāpis sev dotā pilnvarojuma robežas, izšķirams tikai paša pilnvardevēja un pilnvarnieka starpā. Turklāt ne pilnvarnieks /pers. F/, ne pilnvardevējs /pers. C/ (cesionārs), ne arī /pers. D/ (/pers. E/) (cedents) nav izteikuši jebkādus iebildumus noslēgtā cesijas līguma sakarā.

[3] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 6.maija spriedumu prasība tika noraidīta.

[3.1] Pirmās instances tiesa konstatēja, ka 2011.gada 25.novembrī atbildētāji /pers. D/ (/pers. E/) un /pers. C/, kuru pārstāvējusi trešā persona /pers. F/, noslēguši cesijas līgumu, ar ko atbildētājs /pers. D/ (/pers. E/) nodevis atbildētājam /pers. C/ prasījuma tiesības pret prasītāju sakarā ar 2007.gada 25.jūlijā nepamatoti veikto iemaksu.

[3.2] Tiesa kritiski vērtēja prasītāja pārstāves viedokli, ka trešajai personai /pers. F/ nebija pilnvarojuma slēgt cesijas līgumu, jo trešā persona /pers. F/ uz universālpilnvaras, kas 2009.gada 20.janvārī reģistrēta zvērinātas notāres Ingas Kalniškānes aktu un apliecinājumu reģistrā ar Nr.284, pamata pārstāv atbildētāju /pers. C/. Atbildētājs/pers. C/ cita starpā pilnvarojis trešo personu /pers. F/ pārvaldīt visu veidu viņam pašreiz un nākotnē piederošo kustamo un nekustamo mantu, rīkoties ar to, slēgt un atcelt darījumus par jebkādas mantas pārvaldīšanu un rīkošanos (arī iegūšanu).

Atsaucoties uz Civillikuma 846., 1798.pantu, tiesa atzina, ka no trešajai personai /pers. F/ izsniegtās pilnvaras izriet trešās personas /pers. F/ tiesības atbildētāja /pers. C/ vārdā slēgt darījumus par mantas iegūšanu. Tā kā prasījums ir kustama manta, tiesa atzina, ka trešajai personai /pers. F/ izsniegtais pilnvarojums atļauj slēgt cesijas līgumu.

[3.3] Prasītāja pārstāves iebildums, ka cesijas līgumā nav norādīta cena, nav pamatots, jo Civillikuma 1801.pants nosaka, ka cesijas līgumu starp prasījuma atdevēju kreditoru (cedentu) un to personu, kam to atdod (cesionāru), var noslēgt jebkādā formā. Parādnieka piekrišana, pret kuru prasījums vērsts, nav vajadzīga, un cesija ir spēkā, pat ja viņš neko par to nezina, kā arī Civillikums neparedz tādu cesijas līguma būtisko sastāvdaļu kā cesijas cena.

Tā kā cesijas līguma noslēgšanai cena nav būtiskā sastāvdaļa, iebildums nav pamatots ar likumu.

[3.4] 2015.gada 17.novembrī Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija spriedumā lietā Nr.C28486012 norādīja, ka SIA /Nosaukums A/ šajā lietā nav prasījuma tiesību pret atbildētāju, bet tādas ir /pers. D/ un ir cedētas /pers. C/, kam tiesa pievienojās.

Tiesa secināja, ka izskatāmajā lietā neatrodas pierādījumi tam, ka nauda, ko iemaksāja /pers. D/ (/pers. E/), ir SIA /Nosaukums A/ īpašums. SIA „RINIM" nav izteikusi nekādu viedokli par prasību, līdz ar to tiesa secināja, ka SIA „RINIM" nav intereses šajā lietā.

Lietā nav strīds, ka nauda ir advokāta honorārs, tomēr cesijas līguma dalībnieks prasītājs nav, līdz ar to nav pamatoti prasītāja pārstāves iebildumi, ka nauda vērtējama kā advokāta ienākums, jo cesijas līgums un līguma dalībnieku tiesības iestājas tikai starp līguma pusēm, tāpēc nav pamatots iebildums, ka advokāta un klienta attiecību noslēpums saskaņā ar Latvijas Republikas Advokatūras likumu ir pamats tam, ka cesijas līgums būtu atzīstams par spēkā neesošu.

[4] 2016.gada 23.maijā prasītājs iesniedza apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 6.maija spriedumu, pārsūdzot to pilnā apjomā.

[4.1] Apelācijas sūdzībā atkārtoti norādīti prasības pieteikumā minētie argumenti.

[4.2] Papildus norādīts, ka prasītājs nevar piekrist šādiem tiesas secinājumiem.

Kategoriski nevar piekrist tiesas secinājumam, ka izskatāmajā lietā neatrodas pierādījumi tam, ka nauda, ko iemaksāja /pers. D/ (/pers. E/), ir SIA "RINIM" īpašums un ka SIA "RINIM" nav intereses šajā lietā, jo SIA "RINIM" nav izteikusi nekādu viedokli par prasību. Tieši pretēji, lietas materiālos ir pierādījums – maksājuma uzdevums, no kura ir redzams, ka Andrejs Jevsjukovs (/pers. E/) ir veicis maksājumu par SIA "RINIM", no kā prezumējams, ka minētie naudas līdzekļi pieder SIA "RINIM".

Noslēdzot šāda veida prettiesisku cesijas līgumu, prasītājam tika liegta iespēja sniegt pretprasību lietā par naudas līdzekļu piedziņu un nav pamatota atsauce uz Advokatūras likuma 19.panta nosacījumiem.

Tiesa norādīja, ka no /pers. F/ izsniegtās pilnvaras izriet /pers. F/ tiesības /pers. C/ vārdā slēgt darījumus par mantas iegūšanu. Tā kā prasījums ir kustama manta, tiesa atzina, ka /pers. F/ izsniegtais pilnvarojums atļauj slēgt cesijas līgumu. Ar šādu secinājumu tiesa ir nonākusi pretrunā. Pilnvarā nav norādīts termins "kustama manta". Tiesa patvaļīgi ir interpretējusi minēto terminu, jo Civillikums nodala "kustamas mantas" un "nekustamas mantas" jēdzienu un nozīmi, nevis vienkārši "manta".

Tāpat nevar piekrist tiesas secinājumam, ka cena nav būtiskā līguma sastāvdaļa.

Nav pamatota atsauce uz Rīgas apgabaltiesas 2015.gada 17.novembra spriedumu civillietā Nr.C28486012, jo minētais spriedums nav stājies likumīgā spēkā.

Pamatojoties uz Civillikuma 1403., 1405., 1415., 1793.-1810.pantu, Civilprocesa likuma 413.-440.pantu, lūdz atzīt par spēkā neesošu no tā noslēgšanas brīža cesijas līgumu, kurš noslēgts 2011.gada 25.novembrī starp /pers. D/ (/pers. E/) un /pers. C/.

[5] Prasītājs uz tiesas sēdi neieradās, par tiesas sēdi paziņots Civilprocesa likuma 56.pantā noteiktajā kārtībā. 2017.gada 9.oktobrī Rīgas apgabaltiesā tika saņemts prasītāja iesniegums ar lūgumu izskatīt lietu bez viņa klātbūtnes, apmierināt prasību pilnībā uz prasības pieteikumā norādītajiem argumentiem un apsvērumiem.

Atbildētāji /pers. C/ un /pers. D/ (/pers. E/) un trešās personas /pers. F/ un SIA "RINIM" uz tiesas sēdi neieradās, par tiesas sēdi paziņots Civilprocesa likuma 56.pantā noteiktajā kārtībā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta otro daļu Civillietu tiesas kolēģija atzīst par iespējamu skatīt lietu bez neieradušos lietas dalībnieku klātbūtnes.

M o t ī v u d a ļ

[6] Pārbaudījusi lietas materiālus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma pilnīgi.

[7] Kā redzams no lietas materiāliem, 2011.gada 25.novembrī starp atbildētājiem /pers. D/ (/pers. E/) kā cedentu un /pers. C/ kā cesionāru tika noslēgts cesijas līgums (l.l.6), saskaņā ar kuru cedents nodeva cesionāram prasījuma tiesības pret zvērinātu advokātu Normundu Dinsbergu, kādas cesionāram ir sakarā ar 2007.gada 25.jūlijā nepamatoti veikto iemaksu /pers. B/ norēķinu kontā.

[7.1] Nav pamatots prasītāja prasības pieteikumā minētais arguments, ka cesijas līgums ir atzīstams par spēkā neesošu no tā noslēgšanas brīža, jo to ir noslēgusi persona, proti, atbildētājs /pers. D/ (/pers. E/), kuram nebija tiesību uz šāda līguma noslēgšanu.

Prasītāja viedoklis, ka atbildētājam /pers. D/ (/pers. E/) nav tiesību atprasīt no prasītāja 2007.gada 25.jūlijā par SIA "RINIM" iemaksāto naudas summu 7635 Ls, nedod prasītājam tiesības apstrīdēt cesijas līgumu.

Atbilstoši Civillikuma 1807.pantam parādnieka stāvoklis ar cesiju nedrīkst pasliktināties.

Saskaņā ar Civillikuma 1808.pantu parādnieks var celt pret cesionāru nevien visas savas ierunas pret viņu pašu, bet arī tās ierunas, kas viņam bijušas pirms cesijas un tās laikā pret cedentu. Savus pretprasījumus, kas viņam bijuši pret cedentu tajā laikā, kad viņam paziņots par cesiju, viņš var vērst ieskaitam arī pret cesionāru.

Tādējādi atbilstoši minētajām tiesību normām cesijas rezultātā prasītāja stāvoklis nepasliktinās, jo viņam saglabājas tiesības celt pret cesionāru visas ierunas, kuras viņam bijušas pret cedentu, līdz ar ko prasītājam nav tiesiskas intereses jautājuma izlemšanā par cesijas līguma spēkā esamību. Konkrētajā gadījumā iebildumus par cedētā prasījuma pamatotību prasītājs varēja celt pret cesionāru – atbildētāju /pers. C/ – civillietā Nr.C28486012 /pers. C/ prasībā pret /pers. B/ ar trešo personu SIA "RINIM" par nepamatoti samaksāto naudas līdzekļu piedziņu, uz ko pamatoti savos rakstveida paskaidrojumos norādīja arī atbildētāji /pers. C/ un /pers. D/ (/pers. E/) un trešās personas /pers. F/ un SIA "RINIM".

Kā ir atzīts juridiskajā literatūrā, ja parādnieks ierosina strīdu par to, vai īstenībā notikusi prasījuma tiesību cesija, šo strīdu var atrisināt attiecīgs cedenta paziņojums tiesai. Sakarā ar to rodas jautājums, vai parādnieks var atsaukties uz simulatīvu cesiju – uz ko jāatbild noliedzoši. Cesijas rezultātā parādnieka stāvoklis nepasliktinās, jo viņam saglabājas pret cesionāru visi tie iebildumi, kuri tam bijuši pret cedentu... tāpēc parādniekam nevar būt interese jautājuma izlemšanā par cesijas līguma fikciju" (????? ??????????? ?????????? ???????? ?????????????, ????. ?.?????????, ?., 1914, ?. 2, ?. 1434) (*sk. Bukovskis V., citēts no Latvijas Republikas Civillikuma komentāri: Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. – R.: Mans Īpašums, 1998, 305.lpp.*).

[7.2] Nav pamatota norāde prasības pieteikumā, ka par cesijas līguma noslēgšanu prasītājam netika paziņots Civillikuma 1804.pantā noteiktajā kārtībā.

Atbilstoši Civillikuma 1801.pantam cesijas līgumu starp prasījuma atdevēju kreditoru (cedentu) un to personu, kam to atdod (cesionāru), var noslēgt jebkādā formā. Parādnieka piekrišana, pret kuru prasījums vērsts, nav vajadzīga, un cesija ir spēkā, pat ja viņš neko par to nezina.

Civillikuma 1804.pants nosaka, ka agrākais kreditors, neraugoties uz cesiju, vēl joprojām skaitās par tādu līdz tam laikam, kamēr cesionārs nav dabūjis apmierinājumu no parādnieka, vai nav cēlis pret to prasību, vai vismaz nav tam pienācīgā kārtā par cesiju paziņojis. Līdz tam pašam laikam var arī parādu samaksāt cedentam, kā arī noslēgt ar viņu izlīgumu, un tāpat viņam paliek arī prasības tiesība.

Tādējādi saskaņā ar Civillikuma 1801.pantu prasītāja piekrišana cesijai nebija vajadzīga un cesijas līgums ir spēkā esošs no tā noslēgšanas brīža, pat ja prasītājs par to neko nezināja. Savukārt Civillikuma 1804.pants aizsargā prasītāja tiesības, nosakot, ka prasītājs līdz paziņojuma brīdim var samaksāt parādu cedentam vai noslēgt ar viņu izlīgumu.

Juridiskajā literatūrā ir atzīts, ka cesija no tās noslēgšanas brīža iegūst spēku attiecībā uz visām personām; attiecībā uz parādnieku tā (pilnībā) iegūst spēku tikai no tā brīža, kad parādniekam par to paziņots" (????? ??????????? ?????????? ???????? ?????????????, ????. ?.?????????, ?., 1914, ?. 2, ?. 1432). "CL 1804.pants galvenokārt domāts parādnieka aizsardzībai" (turpat, 1432.lpp.), jo līdz paziņojuma brīdim parādnieks var samaksāt parādu cedentam un noslēgt ar to izlīgumu (CL 1881.p.). "Līdz paziņojumam parādniekam ir divi kreditori, un parādniekam ir izvēles tiesības, kuram no diviem kreditoriem samaksāt parādu, tāpat parādniekam ir vienādas tiesības (līdz paziņojumam) ar jebkuru no viņiem slēgt līgumus par saistību atcelšanu. Te attiecības ir līdzīgas solidārām saistībām, saskaņā ar kurām parādnieks var izvēlēties kreditoru, kam samaksāt" (turpat, 1431.lpp.). "Būtībā parādnieka izvēles tiesības bāzējas uz to, ka viņš nav piedalījies cesijas līgumā un līdz ar to viņam nevar liegt tiesības uzskatīt par kreditoru to personu, ar kuru viņš slēdzis līgumu" (turpat, 1431.-1432.lpp.) (*sk. Bukovskis V., citēts no Latvijas Republikas Civillikuma komentāri: Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. – R.: Mans Īpašums, 1998, 301.lpp.*).

Tas ir minēts arī mūsdienu juridiskajā literatūrā, atzīstot, ka nezināšana neietekmē cesijas spēku, bet var ietekmēt parādnieka rīcību attiecībā pret izpildīšanu, kas zināmos apstākļos var notikt pirms termiņa (*sk. K.Torgāns. Saistību tiesības. I daļa. Mācību grāmata. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2006, 168.lpp.*).

[7.3] Prasības pieteikumā minētie apstākļi, ka cesijas līgums pēc sava satura izskatās pēc dāvinājuma līguma, jo līguma tekstā nav norādīts, kādā veidā un apjomā cesionārs norēķinās ar cedentu, un ka cesijas līgumu atbildētāja /pers. C/ vārdā saskaņā ar pilnvaru ir parakstījusi trešā persona /pers. F/, pārkāpjot sava uzdevuma robežas, nedod tiesības prasītājam prasīt cesijas līguma atzīšanu par spēkā neesošu šī sprieduma 7.1.punktā minēto apsvērumu dēļ.

Prasītājs nav cesijas līguma dalībnieks un viņam kā parādniekam nevar būt tiesiskas intereses cesijas līguma apstrīdēšanā. Kā to pamatoti savos rakstveida paskaidrojumos ir norādījuši atbildētāji /pers. C/ un /pers. D/ (/pers. E/) un trešās personas /pers. F/ un SIA "RINIM", jautājums par pilnvarojuma robežu pārkāpšanu ir izšķirams tikai paša pilnvardevēja un pilnvarnieka starpā, turklāt ne pilnvarnieks /pers. F/, ne pilnvardevējs /pers. C/, ne arī cedents /pers. D/ (/pers. E/) nav izteikuši jebkādus iebildumus noslēgtā cesijas līguma sakarā.

[7.4] Ievērojot minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst par nepamatotu prasītāja atsauci uz Civillikuma 1403., 1405.pantu un uzskata, ka nav pamata cesijas līguma atzīšanai par spēkā neesošu no tā noslēgšanas brīža, līdz ar ko prasītāja prasība ir noraidāma pilnīgi.

[8] Šādos apstākļos Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pamatoti noraidījusi prasītāja prasību, bet prasītāja apelācijas sūdzībā minētie argumenti apstiprinājumu nav guvuši.

[9] Kā redzams no lietas materiāliem, saistībā ar lietas izskatīšanu ir radušies izdevumi pirmās instances tiesā 20,15 EUR (1,55 EUR x 13) un apelācijas instances tiesā 9,30 EUR (1,55 EUR x 6) un 4,48 EUR (0,56 EUR x 8), kopā 33,93 EUR (l.l.113-l.l.119), kas atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta otrajai daļai piespriežami no prasītāja valsts ienākumos. Ņemot vērā to, ka prasītājs atbilstoši Civilprocesa likuma 40.panta pirmajai daļai līdz lietas izskatīšanai ir iemaksājis ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 15 EUR (l.l.11), no prasītāja valsts labā piedzenama atlikusī summa 18,93 EUR (33,93 EUR – 15 EUR).

[10] Atbilstoši Civilprocesa likuma 434.panta ceturtajai daļai, 204.[1]pantam prasītājam nosakāms 10 dienu termiņš no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei. Šajā termiņā valsts labā piedzenamo tiesas izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas apgabaltiesā.

R e z o l u t ī v ā

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 432.-434.pantu, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

/pers. B/ prasību pret /pers. C/ un /pers. D/ (/pers. E/) ar trešajām personām /pers. F/ un sabiedrību ar ierobežotu atbildību "RINIM" par cesijas līguma atzīšanu par spēkā neesošu – noraidīt pilnīgi.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 18,93 EUR (astoņpadsmit *euro* deviņdesmit trīs centi).

Noteikt /pers. B/ 10 dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei. Šajā termiņā valsts labā piedzenamo tiesas izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas apgabaltiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentam 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā un iemaksājot drošības naudu 300 *euro* apmērā.

Pilna sprieduma sastādīšanas datums – 2018.gada 8.janvāris.

Tiesneses I.Grauda

D.Jansone

S.Krūmiņa